

(6 en 1) Per deixar de fer teatre d'una vegada per totes

Roger Bernat. 06/04/2002

- **No pensar els espectacles.** Que els espectacles no pateixin la mirada dramaturgic que prova d'estructurar i ordenar el significat. Els espectacles han de poder durar una o tres hores i no alterar el seu significat. (Hauríem de ser capaços –d'una vegada per totes- d'acabar amb la novelització dels espectacles, acabar amb la fórmula hegeliana d'introducció-nus-desenllaç)
- **No dirigir.** El director –si és que n'hi ha- només ha de ser l'impulsor de la veu dels actors, l'espurna que fa encendre el foc. El director ja no encarrila l'actor sino que el descarrila.
- **No fer ficció.** No hi ha històries que explicar. El teatre no és una novela, el teatre ja no representa res, presenta una realitat. Això significaria per als actors no fer res “com si el públic no hi fos” (Tot el que fa l'actor ha de ser per al públic. S'hauria de poder posar un verb a qualsevol cosa que es fa o es diu sobre l'escenari – p.e.: vacilar, fascinar, espantar, seduir, oferir-se, exhibir-se, jugar,..). Tot el que succeix és aquí i ara, en el mateix espai-temps que l'espectador (fer tot el possible perquè això sigui evident). Això implica que no tenen sentit en aquest decàleg els *espectacles d'època o de fantasia*.
Excepció: es pot fer ficció en el cas que això sigui una fantasia explícita de l'actor (seria com si algú digués “ara anem a jugar a papas i mamas” i els actors juguessin una estona ignorant al públic)
- **No construir personatges.** L'actor pot alterar els seus estats d'ànim amb estímuls externs ficticis o dir coses que realment no pensa, però no fer-se passar per una altra persona.
Excepció: íd anterior
- **No construir escenografies.** L'escenografia no representa cap lloc de ficció sino que *modifica* l'escenari, l'acondiciona i aporta *eines* als actors. Això implica que l'escenografia pot fer recordar espais però no suplantat-los.
Excepció: íd anterior, i per tant l'escenografia pot elaborar momentàniament un espai ficcional que els actor utilitzen com a tal.
- **No fer bandes sonores.** Les músiques o ambients sonors han de ser produïts pels actors en directe, o reproduïts sobre l'escenari amb un aparell reproductor, no poden apareixer per art de màgia.
Excepció: que els tècnics estiguin sobre l'escenari i, per tant, siguin uns actors més.